दक्षिणा सदः प्रकर्षेदिति · तेन पृष्ठ्याया दक्षिणतः सदोमध्यरेखायां महान्तं प्रक्रमं प्रक्रम्य तत्प्रान्ते औदुम्बर्याऽअवटपरिलेखः कार्यः अन्तःपात्यात्षष्ठे प्रक्रमे च सदसो मध्यं कुर्यात् सदसो मध्ये औदुम्बर्या मानश्रवणात् तन्मध्यऽऔ॰रीं मिनोतीति।

यूपवच्छेते ॥३२॥ सा चौदुम्बरी यू॰ते यूपवदिति (६.२.११) अवटस्य पुरस्तात्प्रागग्रां भूमौ निदधाति तस्या उपरि कुशमुष्टिं च निदधातीत्यर्थः · अग्रेणावटं प्राचीं निधायेत्यापस्तम्बः ।

अभ्र्यादि करोत्यावस्तरणात् ॥३३॥ अभ्र्यादानादारभ्य यूपावटवत् कर्म करोति अवटमध्ये प्रागुदगग्रबर्हिःप्रासनपर्यन्तम् (६.२.८-१८) · अतश्चात्राप्यभ्र्यादानम् अवटपरिलेखः खननम् प्राच्यां पांसूद्वापः ततः प्राच्यामौदुम्बरीनिधानम् तस्या उपरि कुशमुष्टिनिधानम् यवोऽसीत्यप्सु यवावापः दिवे त्वेत्यादिभिरौदुम्बर्या अग्रमध्यमूलानां प्रोक्षणम् अवटे शेषासेकः प्रागग्रोदगग्रबर्हिःप्रासनम्।

उद्दिवमित्युच्छ्रयति (५.२७) ॥३४॥ अवटमध्ये प्रागुदग्बर्हिःप्रासनादनन्तरं तामेव प्रकृतामौदुम्बरीमूर्ध्वां करोति · प्राचीनकर्णाꣳ सहोद्गात्रोच्छ्रयेदित्यापस्तम्बः।

द्युतान इति (५.२७) मिनोति ॥३५॥ अवटमध्ये प्रक्षिपति · प्राक्कर्णीमिवदधातीति मानवे विशेषः · प्राचीनकर्णाꣳ सहोद्गात्रा मिनोत्यूर्ध्वं निखाताद्यजमानसंमितेत्यापस्तम्बः ।

पर्यूहणाद्योपसेचनात्कृत्वा ध्रुवासीति वाचयत्यौदुम्बरीमालम्भ्य ॥३६॥ अवटे प्रक्षेपानन्तरं पर्यूहणादि पांसुभिरवटपूरणादारभ्य अद्भिरुपसिच्येत्येतत्पर्यन्तं यूपवदेव कृत्वा (६.३.१०-१२) तत औ॰रीमालभस्वेत्यध्येषणया यजमानेनौदुम्बर्या आलम्भं कारयित्वाध्वर्युस्तं यजमानं ध्रुवासीतीमं मन्त्रं भाणयति। अस्मिन्मन्त्रे प्रजया पशुभिर्भूयादित्युभयोः पदयोः समाम्नातत्वादुभयोः समुच्चयेन प्रयोगे प्राप्तऽआह ·

प्रजया भूयादिति पशुभिरिति वा ॥३७॥ नोभयम् प्रजया पशुभिरित्येवं यथासमाम्नातमित्यर्थः विकल्पस्य श्रुतत्वात् (३.२.१.२०) ।

स्रुवेण विशाखे जुहोति घृतेन द्यावापृथिवीऽइति (५.२८) ॥३८॥ आज्यं संस्कृत्य औदुम्बर्या वि॰खे कर्णे मूर्धनि वलनिधानप्रदेशे स्रुवेणाध्वर्युर्जुहोति इदं द्यावापृथिवीभ्यामिति त्यागः · स्रुवेणेति जुह्वा निवृत्त्यर्थम् अतश्चात्र स्रुवस्यैव